

boczny tor 436

Kłopot z fikcją

Nie w wierszach poezja, nie w poezji magnezja: pewny chwyt czy wyślizgnięcie, daleko czy na wyciągnięcie, przed kropką, po kropce — nie aż tak istotne. I nie nie. To tylko słowa: w nich się gubi, w nich się chowa, porozumienia nawleka i rwie się nic. Czasem coś, z czasem nic.

Biedne istoty

A dzisiaj widziałem film „Biedne istoty” i myślę sobie: nie ma potrzeby zszywać poharatanych ciał, żeby pokazać całą biedę istnienia, zwłaszcza gdy przenika je usilne dążenie do szczęścia, realizacji siebie — niepojętej chyba inaczej niż jako przymus

biologiczny. I sam już nie wiem, co jest większą odwagą: udział, zaangażowanie czy odmowa, wycofanie.

Na jednym oddechu

Pod powierzchnią jest głębsza cisza. O nie, nie zatoniemy w brzuchu wieloryba — wyspani do bólu prześcieradeł, gotowi do wyjścia jak niewyrzucone śmieci, nieważni jak przedostatnie aktualizacje. Nic do oclenia na granicy światów.

Budzi mnie noc, pierwotny lęk niewysłowiony, jeszcze. Spocony unoszę stopy ponad ziemię. Nie ta skala, gubię się w najmniejszej przestrzeni, znajduję w zasięgu oddechu. Nim dotknę wykładziny, magia opadnie i westchnienie złapane w pułapkę

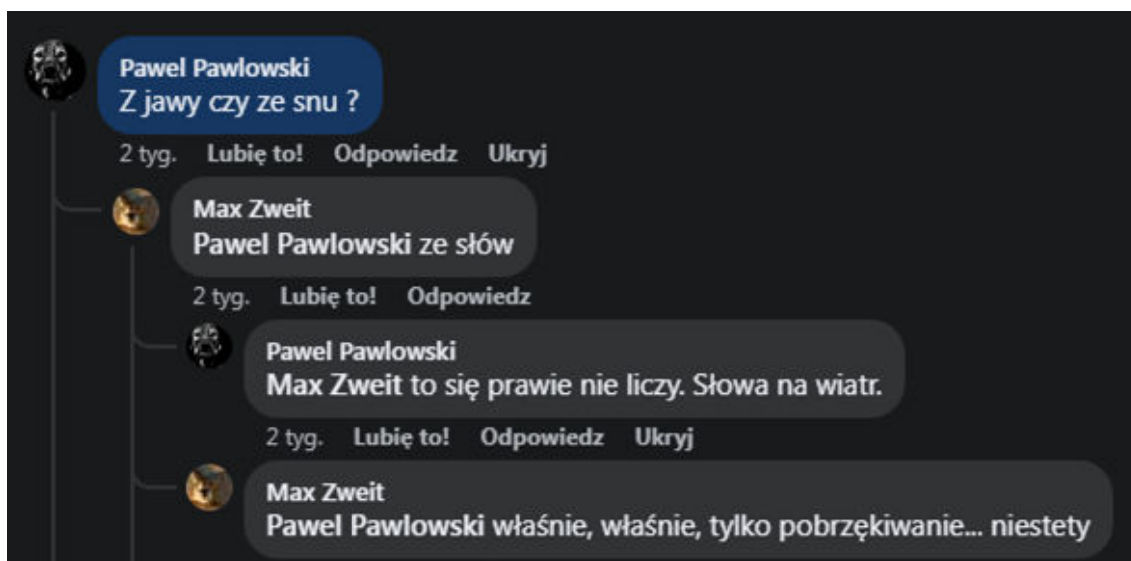
ślepych sekund przestraszy: po co budzi mnie noc,
mnie nie ma. Wieczność nie do udźwignięcia. Nim
wpadnę w czarną szybę, zniknę.

Niech się rozplynie, czego nie dogonię, niech się
rozwieje nieujęte w dłonie. Tak bardzo nie wiem.
Jest tylko niepokój, są podmuchy, opad.

Falochron

Składam metaforę i widzę falochron (drewniany,
zzerany solą, gładzony przybojami). Po mokrych pa-
lach idzie chłopiec, w skupieniu stawia bosc stopy.
Przystaje, aby odzyskać równowagę. Pomału oddala
się od brzegu, ostatnie pale nikoną w ciemnej wo-
dzie. Niebo jest mlecznobiałym prześcieradłem wy-
pranym z dzinsami.

Byłaby to metafora skończona, o ile to wykonalne, jednak chłopiec zawraca do brzegu, przywołany przez matkę. Pochłonie go przesypanie piasku.

Wiersz zimowy

Później wcześniej. W czerwcu w sadach czereśnie.

Matsumoto Shunsuke (松本 竣介, 1912–1948)

A Tree-lined Street, 1943, *The National Museum of Modern Art, Tokyo*

Cytatnik

Cały kłopot z fikcją literacką polega na tym — rzekł John Rivers — że za dużo w niej sensu. W rzeczywistości nigdy nie ma sensu.

— Nigdy? — zapytałem.

— Może z Boskiego punktu widzenia jest — przyznał. — Z naszego nigdy. Fikcja ma swoją jedność, ma styl. Faktom tego brak. [...]

----- **Aldous Huxley**, *Geniusz i bogini*,
tłum. Jan Józef Szczepański, wyd. Książka i Wiedza, W-wa 1974, s. 5 -----

Wiersze niespokojne

*Potargały sad — niby grad —
zmięcione płatki — grabie wiatr —
będą owoce lub nie będzie —
nieoczekiwane zajęcie*

*Wieczorny wykwit wiosny w środku zimy oznaczać może
tylko jedno: złudzenie to pokarm nadziei.*

Początek biografii: Do pracy dotarła spocona.

*Roje rojeń, rozstrojenie — przecież z tym wiosna
przychodzi co roku. Skąd łza w oku? Z oka.*

BT 436 / pismo nie (p)o kolei / kłopot z fikcją / 12 lutego 2024
słowa: max zweit; fotoobrazki: dast & świat

--- *Prawie miłosny* *-----* Paweł Pawłowski *---*

Wierzę
w zwierzę
w sobie
w tobie

Ono wie
nie boi się
w biegu
w ciszy
milczy
słyszy

Przyjdź
bestio moja
Powiedz
chcę być twoja

Daj siłę
zabierz strach
Reszta będzie
tak
taak
taaak

----- **Paweł Pawłowski, FB, 11.02.2024**

--- o paleniu w piecu ----- Eliza Moraczewska *---*

poeta chce być wolny
więc staje się wieśniakiem
zaczyna różnicować
wpierw dzień a potem lata

rano gdy pali w piecu
w myślach powtarza wiersze
jego pies biega wolno
poeta jest zawsze w domu

poetę w jego wolności
umacnia codzienny przymus
karmienia kur pojenia świń
rannego palenia w piecu

mieszka po drugiej stronie
akwizycji świętej promocji

mówią że mu zazdroszczą
myślą że jest stracony

poeta jest już wolny
odróżnia drzewo od drewna
i wreszcie w doświadczeniu
wracają mu słowa do ciała

jak drzewo przerasta słojem
tak węgiel przerasta ogniem
myślą że jest stracony
poeta rozpala w piecu

w myślach pisze wiersze
które powtarza co rano
a analfabeci sąsiedzi
po sąsiedzku czytają

----- **Eliza Moraczewska**, *Wiersze*, Nowy Obywatel, 7.02.2024,
<https://nowyobywatel.pl/2024/02/07/eliza-moraczewska-wiersze/> -----

--- * * * ----- Heinrich Heine --- Robert Stiller -----

„Przyjacielu, co za korzyść
Wciąż być jednej pieśni grajkiem?
Czy chcesz wiecznie się kokoszyć
Nad miłości starym jajkiem?

Wciąż ta troska, nie wiem o co,
Lezie kurcząt z jaj rozgardiasz,
Piszczą, kłują się, trzepoczą,
A ty je w książeczkę zgarniasz”.

----- **Heinrich Heine**, *Poezje wybrane*, przełożył z niemieckiego
Robert Stiller, *Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza*, W-wa 1978, s. 55 ---